

Pieseň naopak

Marika Gombitová

Skladal si mi básne z rannej rosy,
smiali sme sa, kráčali sme bosí.
Celý svet to možno o nás vedel,
trvalo to iba zo pár nedieľ.

Trvalo to iba zo pár nedieľ,
trvalo to iba zo pár nedieľ.

Písal si mi listy na pergamen,
Na srdci som mala ťažký kameň.
Nieкто z nás bol voľný, nieкто väzeň,
trvalo to iba krátku jeseň.

Trvalo to iba krátku jeseň,
trvalo to iba krátku jeseň.

Šepkal si mi o bolesti v duši,
ale vánok tvoje slová rušil.
Dokázal si všetky slová minúť,
trvalo to iba zopár minút.

Napokon nám zostalo len ticho,
hodiny a nervózny ich tikot.
Stratili sme lásku z lúky číru,
trvala nám menej ako chvíľu.

Odteraz už žijem pre opaky,
často myslím na dážď, na oblaky.
Táto pieseň nemá žiadny zmysel,
ako keď si vtedy so mnou išiel.

Ako keď si vtedy so mnou išiel,
ako keď si vtedy so mnou išiel.

Naopak si spievam to čo bolo,
telefón má smutné čierne sólo.
Nierozumiem tebe, sebe, piesni.
Iba smútok vchádza a je presný.

Iba smútok vchádza a je presný,
iba smútok vchádza a je presný.

Iba smútok vchádza.....